

[Jørgen Gram.]

et andet har af 225 de 125 benyttet den, i et tredje har af 90 Ejendomme 57, i et fjerde har af 200 Ejendomme 70 og i et femte har af 185 Ejendomme 103 benyttet denne Lov o. s. v. Netop i disse Sogne har der været ren Misvækst i Sommer. Konsulenterne anslaaer Udbyttet af store Omraader til kun at være lig med Udsædsværdien. Mange Kornmarker er bjærgtet som Hø, og i de gennemførte Forsøg — hvor de daarligste er udskudt — ligger Forsøgsresultaterne paa 4—6 hkg Korn pr. ha. Da dette nu ikke engang er Salgsvarer, siger det sig selv, at Stillingen for mange er katastrofal med Hensyn til i en nærmere Fremtid at kunne indløse Pantebrevene fra i Fjor.

Jeg ved, at der for ca. 1½ Maaned siden er rettet Henvendelse til Statsministeren og Landbrugsministeren om Muligheden af at finde en Udvej til Afviklingen. Der er intet Svar kommet paa denne Henvendelse, og Kreditorerne presser nu paa for ikke at tabe Fortrinsretten den 1. December.

Jeg vil stærkt lægge den højtærede Landbrugsminister denne for mange Landbrugere alvorlige Sag paa Sinde, og jeg vil spørge, om Ministeren ikke her i Dag kan give de paagældende et Tilsagn om, at man har besluttet at tage sig af denne ham tidligere forebragte Sag. Det vilde virke befriende og lettende for mange.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Sagen til hurtig og velvillig Behandling.

Rasmussen (Gylling): Det foreliggende Forslag, der kun paa et enkelt Punkt i § 1 adskiller sig fra den nugældende Lovgivning paa dette Omraade, er som sædvanlig tiltraadt af Landbrugsorganisationerne og De samvirkende Købmandsforeninger, og mit Parti kan, som tidligere, give Forslaget sin fulde Tilslutning. Det Ønske, der er fremsat om en Forlængelse med Hensyn til Udpantningsretten, har vi for vort Vedkommende intet at indvende imod; der kan være visse Ting, der taler for, at der bliver en længere Frist end hidtil. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Behandling.

Petersen (Røj): Det Lovforslag, som her foreligger, er jo omtrent som dem, vi har vedtaget i tidligere Aar, dog med den Undtagelse, at de nævnte Ejere og Brugere ikke gyldigt kan fraskrive sig den Ret, der her er givet dem, hvilket jeg ikke har noget

imod. I Lovforslaget staaer, at Fortrinsretten bortfalder, saafremt Begæring om Udpantning ikke er indgivet til Fogeden inden 1. December 1940. Da de økonomiske Forhold ved Krigens Indtræden er blevet saa vanskelige og har virket i høj Grad forstyrende paa Landbrugets Betalingsveje, saaledes at en Henstand ud over den, der er givet i den nugældende Lov, maa anses for paakrævet til Gavn for saavel Kreditor som Debitor, foreslaar jeg, at Henstand for Indfrielse af de allerede udstedte Pantebreve gives til 1. Februar 1940. Der er forskellige Grunde til, at jeg ønsker Udsættelse med Betalingen. Efter Høsten appellerede man til Landmændene om endelig snarest at aflevere Brødkorn. Dette blev efterkommet, hvilket har haft til Følge, at Maksimalprisen i Dag ikke kan opnaas, særlig for Hvede. Mange ønsker derfor at vente med Aflevering for muligen at opnaa Maksimalprisen.

Paa de lettere Jorder, særlig paa Midtlandet i Sønderjylland, er Høsten saa lille og Kvaliteten saa daarlig, at der ved Salg af Kornet knapt vil kunne faas Dækning for Høstpantebreve, hvorfor mange har indsat en Del Grise efter Høsten; men de vil ikke være færdige til Levering før ind i det nye Aar.

I det hele taget er Stillingen paa disse Egne saa vanskelig, at jeg ikke kan forstaa, hvordan de der skal kunne klare deres økonomiske Forpligtelser i det kommende Aar. Driftsudgifterne er jo allerede steget meget stærkt. De høje Ejendomsskatter virker i høj Grad generende, naar Indtægterne svigter. Naar vi faar denne lille Ændring indført, kan vi stemme for Lovforslaget, men vi ønsker det underkastet en kort Udvalgsbehandling.

Hartel: Da min Gruppens Ordfører, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, pludselig er blevet syg, skal jeg i hans Sted paa min Gruppens Vegne knytte et Par Bemærkninger til nærværende Forslag. Det maa jo erkendes, at Prisforholdene for Landbrugs Salgsvarer uden Hensyn til det vedtagne Landbrugstilskud stadig stiller sig meget ugunstige. Ikke blot faar vi lave Priser i England, Priser, som enhver maa indrømme er for lave, men de lave Englandspriser har jo ogsaa den kedelige Sidevirkning, at de kan tvinge Tysklandspriserne ned i de følgende Uger, hvis der ikke kan blive Enighed mellem de danske Importører og Reichsstelle. Det vil sige, at vi til begge Sider faar lave Priser for vor Eksport, og dette, som jeg i øvrigt ikke skal